

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

ZÁŘÍ 2013

č. 7

ZAMYŠLENÍ O PRAVDĚ...

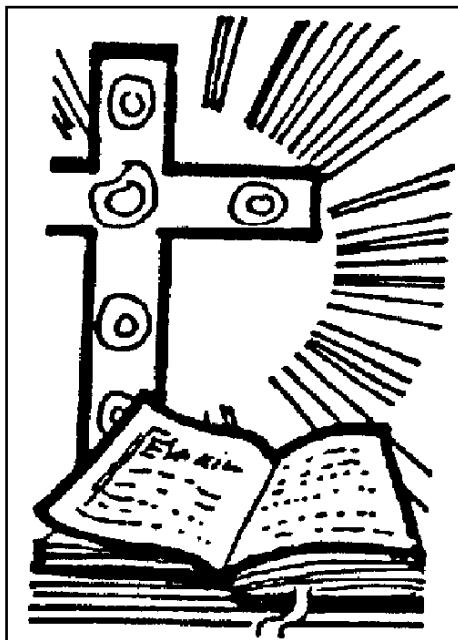
Kde chybí pravda, tam není pokoj, svoboda, ani přátelství.

Kdo zná nějakého závisláka, ví, že jeho typická vlastnost je lež. Nalhává sobě, lže rodině, přátelům. Svědomí je zanesené silným nánosem falešnosti. Ale nemusí to být jenom závislák. Kolik je nás těch, kteří potřebujeme „terapii pravdy“. Jak je to důležité jasně vidět dobro a zlo v naší minulosti, ale také v přítomnosti, přiznat si vlastní omyly a

kompromisy, kterých se možná dopouštíme ve skrytu, nikdo o nich neví, ale svědomí se přece ozývá. Jak je to krásné být schopný říct pravdu, nemít strach z druhých, cítit se svobodný právě díky tomu, že jsem pravdivý a čistý. Pokaždé, když se upřímně dělíme o to, co žijeme, také když uznáváme své chyby, cítíme se silnější, zralejší a odpovědnější, vnímáme pokoj a radost ve

svém srdci. Asi se od nikoho neočekává bezchybnost, ale když máme budovat a rozvíjet správné, přátelské vztahy, to se vyžaduje naše upřímnost. Malými nepravdami, žitými ve skrytu se směřuje do tmy. Život ve lži, to je život v rukou Zlého.

Pokoušení lhát, dopouštět se ve skrytu nějakého kompromisu, myslet si, že jsem prohanější, protože ten, koho jsem obelhal, mne nenachytil, je stále v nás silné. A působí to všude – v rodině, v zaměstnání, v „přátelských“ vztazích. Schopnost poznat pravdu o tom, co prožíváme ve svém nitru, v jednoduchosti každého dne, nám

pomáhá žít čistým způsobem naše myšlenky, naše činy, naše vztahy, které v tom případě nejsou jenom osobními zájmy, ale upřímnou vzájemnou pomocí pro život v dobru. Pravda – to nejsou jenom vyřknutá slova, ale je to život, který

si volíme. Žít – to je „Ježíš – Cesta, Pravda a Život. Čím víc Ineme k Němu, tím víc poznáváme sebe a tím je i víc pravdivější náš život.

Náš Bůh je Bohem lásky, je jedinou Pravdou, On nás činí opravdu svobodnými.

M.E.P.Q.

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

Panna Maria Bolestná – příležitost k oslavám

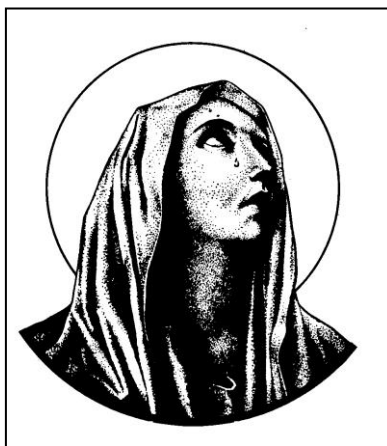
Dokázali byste uvést příklad nějaké organizace, která slaví tak ráda jako církev? Jen se podívejte na církevní kalendář. Samý svátek! Začíná to počátkem prosince radostným očekáváním Ježíšova narození a končí koncem listopadu svátkem Ježíše Krále. Církev však neslaví jenom svátky radosti. V rytmu církevního roku jde jak o utrpení a umírání, tak i o narození nebo vítězství nad smrtí. O křesťanských svátcích prožíváme pozitivní i negativní pocity, dramatické jako život sám. Přímo tragicky však působí jméno svátku, který slavíme 15. září Panny Marie Bolestné.

Cožpak to je důvod k oslavám? Působí to přece spíše jako den plný zasmušilosti. Co se tedy za ním skrývá? Myslím, že v tento den je Panna Maria velmi blízká všem ženám tohoto světa. Toho dne si totiž připomínáme starosti a obavy, které prožívala Maria jakožto Ježíšova Matka. S jejími těžkostmi se může ztotožnit každá žena, která přivedla na svět dítě.

Která matka nechápe obavy, jež měla Maria o svého novorozeného syna na útěku do Egypta? Která matka by neuměla pochopit Mariino zděšení, když na zpáteč-

ní cestě z Jeruzaléma náhle zjistila, že její syn zmizel? A která matka by se nedokázala vcítit do utrpení, které prožívala Maria, když svého Syna viděla umírat? Dnešní matky jsou díky Bohu většinou smrti svého dítěte ušetřeny. Kdo však má děti, žije v neustálých obavách a dokáže se dobře vžít do toho, co cítilo Mariino mateřské srdce. Zakusí však také ještě něco jiného než jen stísnující starosti a srdcervoucí bolest, a to sílu této ženy. V Bibli o tom sice není nic napsáno, ale můžeme si snadno představit, jak si asi lidé šuškali a jak Marii pomlouvali, když se doma objevila s nemanželským dítětem. Ona se tím však nenechala odradit a svému Ježíši zůstala vždycky věrná. Dokonce snesla i pohled na kříž, na němž byl přibitý. Evangelista Jan píše, že stála blízko kříže a nezhroutila se. Bez неотřesitelné důvěry v Boha by nebylo možné prokázat tolik síly. Svátek Panny Marie Bolestné je den, který nás přivádí do styku zejména s touto její silou a s touto její důvěrou v Boha. A já si myslím, že to je dobrý důvod k oslavám.

Z knihy N. Wolfy Prokletý mobil

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

Svatá Ludmila - první česká světice

Socha sv. Ludmily se nachází v kostele sv. Kříže u dominikánů na pravé straně kostela v České kapli, vpravo od obrazu sv. Jana Nepomuckého.

Ludmila se narodila okolo roku 860 a byla dcerou Slavibora, knížete nevelkého kmene Pšovanů, jehož hrad stával na území dnešního Mělníka. Někdy okolo roku 874 se provdala za prvního historicky doloženého přemyslovského knížete Bořivoje I. Ludmila společně s Bořivojem přijala křest na Velké Moravě, dost možná od samotného sv. Metoděje a stala se velmi zbožnou ženou. Její muž, kníže Bořivoj I., ukončil svoji zdejší životní pouť okolo roku 889, ve věku přibližně 37 let a Ludmila, které nebylo ani třicet let, se stává knížecí vdovou. Na přemyslovském knížecím stolci se pak vystřídali její dva synové, nejdříve vládl starší Spytihněv I. a po něm Vratislav I., který měl za ženu Drahomíru a jehož synem byl taky Václav.

Kněžna Ludmila si velmi oblíbila svého vnuka Václava a přičinila se o to, aby dosáhl solidního vzdělání na škole v Budči, což v této době vůbec nebylo

pravidlem. Vždyť evropští panovníci raného i vrcholného středověku byli většinou negramotní a jen někteří z nich uměli číst a psát. Ludmila taky vedla Václava ke křesťanské víře.

V roce 921 nastupuje na přemyslovský stolec kníže Václav. Dochází však k boji o moc, a zatímco babička Ludmila podporuje Václava, kněžna Drahomíra přeje více mladšímu Boleslavovi. Nejspíše pak na popud kněžny Drahomíry je Ludmila v noci z 15. na 16. září roku 921 zavražděna, dle legendy zardoušena vlastním závojem. Záhy po její smrti byla Ludmila českým lidem uctívána jako mučednice a její ostatky pak kníže Václav nechal uložit v chrámu sv. Jiří na Pražském hradě. O oficiální svatořečení mučednice kněžny Ludmily se pak velkou měrou zasloužil Quido di Catello, papežský legát a kardinál v letech 1143 – 1144, kdy pobýval v Praze.

Sv. Ludmila, patronka česká, se stala taky patronkou vychovatelů, babiček a vinařů.

J. Glet (Převzato z internetu)

Blaze těm, kteří uchovají svým dětem tolik smyslu pro malé věci,
že z nich děti mají radost. (*J. Gotthelf*)

CHARITA

Den sociálních služeb

Srdečně vás zveme na, Den sociálních služeb, který se uskuteční dne 4. září 2013 na Horním náměstí ve Znojmě od 10:00 do 16:00 hodin. Presentovat svou činnost zde budou poskytovatelé sociálních služeb ze znojemského regionu. Oblastní charita Znojmo v rámci tohoto dne představí všechny služby, které poskytuje. Těšit se můžete na bohatý program a vystoupení zpěvačky Heidi Janků.

Den Charity

Srdečně vás zveme na akci s názvem Den Charity, která se uskuteční dne 26. září 2013 od 14:00 do 17:00 hodin na Horním nám. ve Znojmě. Tato akce je zaměřena na prezentaci činnosti Oblastní charity Znojmo. Kromě toho se můžete dozvědět spoustu dalších důležitých informací týkajících se činnosti a rozvoji Oblastní charity Znojmo. Děti se mohou těšit na tvořivou dílnu a soutěže. Pro dospělé je připraveno měření krevního tlaku a ukázky pletení košíků.

*Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo*

DO PIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Nemoc jako příležitost

Většina lidí, pokud by si moha vybrat, by si přála zemřít co nejpozději, ale co nejrychleji a pokud možno ve spánku. I když je to názor většiny, dovoluji si oponovat. Delší nemoc totiž často mívá i svoji velice významnou pozitivní stránku. Bývá mimořádnou příležitostí, a to nejen pro nemocného, ale i pro celé jeho okolí. Vážná nemoc zpravidla vede člověka k přehodnocení jeho dosavadního žebříčku hodnot. Je-li tato příležitost správně uchopena a zúročena, může být nemoc tím nejplodnějším a nejcenějším úsekem života. Stále ještě není pozdě. „*O smysluplnosti života rozhodují jeho vrcholné body a jediný okamžik může dát zpětně smysl celému životu*“, říká Frankl. Ta možnost zůstává i tehdy, je-li nemoc-

ný plně odkázán na ošetřování druhou osobou. I když už nemůže pracovat, jak byl zvyklý, může milovat. A může to dávat najevo. Může obdivovat krásu přírody nebo umění a může to též dávat najevo. Možná na to dřív ani neměl čas. To všechno jsou hodnoty vyššího řádu než hodnoty hmotné, které vytvářel půl století nebo i déle. Je dobře to vědět, protože chceme-li těžce nemocného doprovázet, měli bychom mu příležitosti k vytváření těchto tzv. prožitkových hodnot, umět v jisté míře přihrávat. Existuje však ještě jedna kategorie hodnot, která je nejvyššího řádu, a to jsou, podle Frankla, hodnoty postojové. Člověk může např. odpuštět křivdy a dát to i zřetelně najevo. Právě tohle může být v jeho životě tím

vrcholným bodem, který dá zpětně smysl celému předchozímu životu. Náhlá smrt ve spánku by ho o tuto příležitost připravila – ledaže by na ni byl připraven,

přestože ji ještě nečeká. Ale kolik zdravých lidí oplývá takovou moudrostí?

Z knihy M. Svatošové: Víme si rady s duchovními potřebami nemocných?

JUBILEJNÍ ROK 2013 – Sv. Cyrila a Metoděje

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje

Oslavy tisícího výročí příchodu slovanských apoštolů mezi Slovany

Rok 1863 byl svátkem duchovního vzkříšení Velehradu. Byla to *missa solennis* cyrilometodějství. Duchovní manifestace, jakou dosud Velehrad nezažil. Byl to vpravdě veliký svátek cyrilometodějství. A slavil se jako slavnost církevní. Episkopát zemí koruny české se slovenským biskupem Moysesem vyvyšuje jubilejní oslavu na oficiální slavnost československého katolictví. Tím zastíňuje oslavu před nepřízní vládních kruhů rakouských. Zpravuje o slavnostech Svatý stolec a prosí o duchovní výsady, jež by význam slavností po stránce církevní vyvýšily a po stránce duchovní proměnily v milostivé léto. Metropolitani i jeho brněnský sufragán vydávají k jubileu zvláštní pastýřské listy, v nichž velebí neocenitelné zásluhy našich apoštolských prvoučitelů a vyzývají, „aby toto léto milostivé konáno bylo s důstojnou slávou i potkalo se s nejhodnějším úspěchem pro duchovní blaho“. Důrazně žádají, aby i Němci oslavovali cyrilometodějské jubileum, neboť „kdo by sjednocené v Kristu pro řeč dělití chtěl, dopouští se hříchu a nemá ducha sv. apoštolů našich. Počátek jubilejního roku budiž ohlášen slavným vyzváněním po celou hodinu v podvečer

31. prosince r. 1862. V tutéž dobu, kdy bude vyzváněno, necht' se modlí kněží se shromážděným lidem v chrámech sedm žalmů kajících a litanie ke všem svatým.“ Též biskupové čeští vydali společný pastýřský list, v němž zdůrazňují zásluhy svatých věrozvěstů o Slovanstvo vůbec a o Čechy zvlášť. Zároveň oznamovali plnomocné odpustky, udělené zvlášť pro Čechy, a předpisovali způsob oslavy. Připomínali, že v jubilejním roce dobudován bude v srdci Čech důstojný pomník oslav apoštolů ve skvostné cyrilometodějské svatyni karlínské.

ního roku cyrilometodějského. Primas polský arcibiskup hnězdensko-

poznaňský Przulski vydal pastýřský list, v němž celému Polsku připomínal význam jubilea „patronů i apoštolů polského národa“. Pro oslavu vymohl jubilejní odpustky. Vroucí pozornost obracela se v Polsku k našemu Velehradu, „matce wszystkich kosciółów slowiańskich“. Od r. 1862 jsou sbírány dary pro obnovu velehradské svatyně. Je šířena myšlenka postavit v chrámě velehradském oltář sv. Vojtěcha. Oslava jubilea je konána zásluhou tohoto polského primase jako duchovní obnova lidu a kněžstva, pro duchovenstvo jsou předepsány zvláštní jubilejní exercicie.

Nemenší ruch panoval na slovanském jihu. Zásluhou slavného djakovského biskupa Jiřího Josefa Strossmayera oslavovali Chorvaté jubileum podobně jako lid český a slovenský. Episkopát slavonsko-chorvatský v čele s arcibiskupem záhřebským, kardinálem Jiřím Havlíkem, postavil se v čelo oslav, pro něž vymohl v Římě tytéž jubilejní odpustky, které byly uděleny Moravě. Též bylo bohatě vzpomenuťo významu sv. Cyrila a Metoděje.

Zvlášť vroucně bylo jubileum slavěno mezi Slovinci, kde od let padesátých pro myšlenku cyrilometodějskou a ideu unionistickou neobyčejně horlivě a účinně pracoval „apoštol Slovinců“, labudský biskup Antonín Martin Slomšek, zářný zjev mezi slovanskými biskupy 19. století, neohrožený vlastenec, zvelebitel národního školství, spisovatel slovinský a štědrý mecenáš. Jeho heslem bylo: „Yše za Boga i domovino – *usque ad vincula et carcerem*, až po okovy a žalář!“ Jeho Bratrstvo sv. Cyrila a Metoděje, založené r. 1851, cyrilometodějský spolek modlitby za sjednocení Slovanů ve víře, rozšířený i u nás, vykonal neocenitelné dílo pro oživení a zpopularizo-

vání myšlenky cyrilometodějské. Těsně před jubilejním rokem, 25. září r. 1862, biskup Slomšek zemřel, ale jubilejní oslavy, jím připravené, zdařily se velmi úspěšně.

Lužičtí Srbové v Německu založili si na oslavu jubilejního cyrilometodějského roku po způsobu Dědictví cyrilometodějského „Towarstwo ss. Cyrilla a Methodia“, které počalo vydávat ještě téhož roku církevní časopis „Katholski posol“. První číslo vyšlo 17. ledna r. 1863.

Prvním slovanským poutníkem z ciziny na Velehradě byl lužický kněz Jakub Wels, „kaplan při serbskej cyrkvi w Budyšinje“, 25. a 26. dubna. Červenkových slavností velehradských se zúčastnila i poutní deputace.

Také Řím, středisko katolické jednoty, se připojil velkolepě k oslavám cyrilometodějského jubilea. Dne 28. prosince r. 1862 vydal generální vikář římský, kardinál Patrizi list, jímž oznámil celoroční jubilejní oslavy „požehnaného apoštolování“ sv. Cyrila a Metoděje.

Pravoslavné Slovanstvo se ke společným oslavám roku cyrilometodějského nepřipojilo. Odloučenému Východu připomenul r. 1863, že hlavní působiště činnosti sv. Cyrila a Metoděje bylo mezi nynějšími katolickými Slovany. Vynikl tím i význam našeho Velehradu.

Ožívá vědomí, že Velehrad je víc než němým pomníkem díla slovanských apoštolů. Probouzející se čeleď cyrilometodějská si uvědomuje, že Velehrad je památník živoucí, který nám tlumočí prozřetelnostní Boží vedení ve svatém Cyrilu a Metoději a ukazuje snahám našeho katolictví správné cesty našeho poslání a směrnice k plodné aktivitě i plnosti křesťanského života.

T. Špidlík: Liturgické meditace - B

ROK VÍRY

Vyznat svou víru

Přejeme si, aby tento rok vzbudil v každém věřícím touhu *vyznat* svou víru v plnosti a s novým přesvědčením, s důvěrou a radostí. Bude dobrou příležitostí k tomu, abychom víru intenzivněji *slavili* v liturgii, zvláště při eucharistii, která je „vrchol, k němuž směřuje činnost církve, a zároveň zdroj, z něhož vyvěrá veškerá její síla“. Zároveň doufáme, že věřící budou svým životem stále věrohodněji *svědčit*. Je úkolem každého věřícího, aby zvláště v tomto roce znovu objevil obsah víry, kterou vyznává, slaví, žije a vkládá do svých modliteb, a aby přemýšlel nad samotným aktem víry.

Není bez důvodu, že se křesťané prvních staletí museli vyznání víry učit nazpaměť. Sloužilo jim jako každodenní modlitba, aby nezapomínali na závazek,

kteřý přijali ve křtu. Slovy bohatými na význam o tom hovoří i svatý Augustin ve své homilii na *redditio symboli*, složení vyznání víry: „Symbol svatého tajemství, který jste všichni společně přijali a dnes také jeden po druhém vyznali, to jsou slova, z nichž je zbudována víra matky církve. Tato víra vyrůstá z pevného základu, a tím je Kristus Pán ... Přijali jste je a vyznali, ale ve své duši a v srdci je musíte uchovat jako trvale přítomná, musíte je opakovat na svém lůžku, připomínat si je na veřejných místech a nezapomínat na ně ani při jídle. A i když vaše tělo spí, musíte je opatrovat svým srdcem.“

Apoštolský list
PORTA FIDEI

INFORMACE – bude vás zajímat

TASOVICE

V Tasovicích budují zázemí pro poutníky

Pražská provincie Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele (Redemptoristé), která je vlastníkem tasovického kláštera, buduje v současné době v jeho podkrovních prostorách zázemí pro poutníky. Tato akce navazuje na již realizovanou Svatoklementsou stezku, která připomíná putování sv. Klementa Maria Hofbauera ze Znojma

Dobude rekonstrukce kláštera uznání?

Částečně se tak již stalo. Rekonstrukce půdních prostor tasovického kláštera redemptoristů, která v současnosti probíhá, bude bojovat o přední umístění v kategorii vnitřní výstavby v národním kole mezinárodní soutěže Saint-Gobain Gyproc Trophy....

Podle P. J. Šindeláře, CSsR

Chcete si společně s námi přečíst Bibli?

aneb Program: Vezmi a čti celou Bibli

Přemýšleli jste někdy o tom, že byste si chtěli přečíst celou Bibli a neměli jste zatím na to čas nebo dostatek odvahy? Můžete se nyní začít společně s ostatními čtenáři Bible v brněnské diecézi. Na webových stránkách www.vezmiacti.cz připravuje Pastorační středisko brněnské diecéze rozpis četby celé Bible v rozmezí dvou let, a to ve dvou variantách:

- 1) rozpis četby na každý den – s volnými nedělemi a posledními dny v měsíci na doplnění nepřečteného;
- 2) souhrn četby na příslušný měsíc – s možností číst libovolně podle svých možností během daného měsíce).

Slavnostní zahájení společné četby Písma svatého je naplánováno *na neděli 6. října 2013* při nedělních bohoslužbách ve farnostech s požehnáním pro ty, kteří

se rozhodli Bibli přečíst. Je možno číst libovolný překlad Písma (u ekumenického překladu jsou úvodní poznámky k příslušné knize, u Jeruzalémské bible jsou podrobnější poznámky a vysvětlivky).

Biblický kurz Jeremiáš II a Lukášovo evangelium IV

Pastorační středisko brněnské diecéze nabízí již po jedenácté letos na podzim další ročník Biblického kurzu. Jde o vzdělávání pro vážné zájemce o Bibli, vhodné pro osobní poznání Božího slova i jako inspirace pro ty, kdo vedou různá společenství a biblické hodiny. Účast není vázána na absolvování předchozích ročníků.

Kurz se jako vždy uskuteční v Brně na Biskupském gymnáziu v období září – listopad 2013 v pěti večerních čtvrtětečních setkáních od 26. 9. 2013 se čtrnáctidenní periodicitou vždy od 17 hodin.

VÝROČÍ

o. PLÍŠEK Milan oslaví 11. září **45** narozeniny. Narodil se v Třebíči; na kněze byl vysvěcen v r. 1997 v Brně o. biskupem Cikrlem. Již jako jáhen působil v týmu ve Vranově nad Dyjí, kde působí dodnes. V roce 2007 byl jmenován místoděkanem děkanství vranovského a znojmského.

o. ŘIČICA Savio Pavel OP působil u sv. Kříže ve Znojmě v letech 1993 – 2003. Narodil se 26. 9. 1958 v Uherském Hradišti, takže letos oslaví **55** narozeniny. Do srpna letošního roku působil v Uherském Brodě.

Oslavencům přejeme hodně darů Ducha svatého do jejich dalších let!

o. KUBAŠ František působil ve Znojmě u sv. Václava v Louce od r. 1973 až do své smrti. Zemřel před 20 lety 27. 9. 1993 a pohřben je na městském hřbitově ve Znojmě. Na kněze byl vysvěcen v r. 1947 v Brně. Působil v Blansku, v Ústí nad Labem, pak byl 17 let mimo duchovní službu, z toho 7 let vězněn. Vzpomeňme na něj ve svých modlitbách.

Odpovědi na některé otázky k vydávání církevního majetku

1. Je církev jen pro věřící?

Církev neslouží jen věřícím v oblasti náboženství, ale zřizuje sociální zařízení, školy, nemocnice, hospice, pomáhá prostřednictvím charit apod. všem občanům bez rozdílu vyznání.

Církev historicky šířila vzdělanost, zakládala už ve středověku špitály, dávala možnost chudým dětem studovat, v kláštorech učila nová řemesla a nové způsoby zemědělského hospodaření, mnohdy nahrazovala a doplňovala činnost státu.

2. Je církev společenstvím prelátů?

Nikoliv. Církev je společenstvím lidí, kteří uvěřili v Boha a snaží se žít podle učení Ježíše Krista. Církev je rovněž otevřena všem občanům, kteří potřebují pomoc či kteří hledají duchovní hodnoty.

V době komunismu nebyly pronásledováni pouze kněží, ale všichni angažovaní věřící.

3. Jaké bylo financování církve před přijetím zákona?

Vlastní zdroje (dary, sbírky, výnosy z vlastní hospodářské činnosti) tvořily téměř polovinu (47%) peněz, se kterými církev hospodařila. Z veřejných rozpočtů se pak financovala více jak polovina provozu církve (příspěvek státu na činnost církví, spolufinancování škol, nemocnic a sociálně prospěšných zařízení – to vše jako u jiných soukromých subjektů).

4. Jaké bude financování církve podle nové úpravy?

Stát postupně přestane církve financovat a církve se tak stanou ekonomicky nezávislé. Výnosy z navráceného majetku nahradí státní příspěvek.

Během 17 let přestane stát platit platy duchovních, rok co rok se příspěvek bude o 5% snižovat, dál bude platit stát jen vyrovnávací příspěvek do roku 2043, poté už se musí církve o sebe starat samy.

5. Doplatí občané na nový model financování církví?

Nedoplatí, dlouhodobě naopak získají. Církev bude platit daně a odvody, zaměstnávat zaměstnance apod. a celkově využívat majetek hospodárněji, než stát.

Zaměstnanci církve nebudou placeni z daní, stát v dlouhodobém horizontu ušetří na výdajích, které by jinak stále stoupaly.

6. Co nová úprava přinese obcím?

Obce budou mít uvolněn blokovaný církevní majetek, stanou se jeho vlastníky. Obce a jejich občané tak získají majetek v hodnotě několika desítek miliard.

Na dosud blokovaných pozemcích mohou obce a města nově stavět domy, komunikace apod. Otázka vlastnictví tak bude vyřešena ve prospěch obcí.

7. Jsou ohroženi soukromníci a organizace, které vlastní církevní majetek?

Nejsou, majetek jim zůstává. Právě za něj a za majetek ponechaný obcím bude stát církvim 30 let vyplácet finanční náhrady.

Vracení majetku, polí či lesů se týká jen majetku ve vlastnictví státu – tedy na pozemkovém fondu a v Lesích ČR.

8. Co bude sebefinancování znamenat pro církve samotné?

Budou nezávislé na státu. Musí přijmout odpovědnost a zásady dobrého hospodáře.

Investované prostředky se občanům vrátí prostřednictvím sociálních služeb, jako je školství, zdravotnictví, péče o seniory, ochrana památek a rozvoj kulturního dědictví. Církev bude moci více dbát na charitu.

9. Kdo bude vlastnit vrácený majetek? Bude to Vatikán?

Nebude ho vlastnit ani církve, ani Vatikán (tomu v ČR patří pouze budova nunciatury), ani biskupové, ale jednotlivé církevní subjekty, jako jsou farnosti, kapituly, kláštery atp.

Církev se u nás skládá z více než 3 000 nezávislých jednotek, které se kvůli správě majetku mohou sdružit. Většinou majetek bude spravován na území jednotlivých obcí, těmi, kdo k němu mají konkrétní vztah. Výnosy budou sloužit k rozvoji území, na kterém se farnosti nachází.

10. Není vráceného majetku moc, když věřících je málo?

Částečně odškodnění nejsou jednotliví členové církve, ale církevní subjekty. Ty dostávají po právu zpět majetek, který jim dříve patřil. Navracený majetek a finanční náhrada za nevrácený majetek musí dostačovat k financování činnosti církve a údržbě kulturního bohatství.

Náklady na opravu jednoho kostela či historické budovy se pohybují mezi 5 až 50 miliony korun v průměru. Takovýto budov je u nás více než 12 tisíc.

11. Není finanční náhrada příliš velká?

Hodnota majetku, který zůstane v rukách obcí, je mnohem vyšší než finanční náhrada, která z něj bude postupně vyplácena. Náhrada 44 Kč za metr čtvereční při dnešních cenách pozemků je spíše příliš malá. Navíc se značná část pozemků, které zůstávají obcím, nachází v intravilánu.

Na ocenění původního církevního majetku spolupracovalo ministerstvo kultury s ministerstvem financí a ministerstvem zemědělství. Metodika ocenění byla kontrolována renomovanou mezinárodní poradenskou firmou Ernst & Young.

12. Co se stane se zaměstnanci lesů, které se vrátí zpět církvi?

Ti, kdo budou mít zájem, zůstanou v zaměstnání, jen zaměstnavatelem budou církevní podniky.

Církev má zájem o odborníky, stejně jako o zachování tradiční výroby a řemesel. Jejím cílem není pouze vytvářet zisk, ale dobrým hospodařením napomáhat rozvoji společnosti.

13. Zakáže církve vstup do lesa?

Nikoliv. Podle § 19 Lesního zákona (289/1995 Sb.) má každý právo vstupu do lesa bez ohledu na to, komu les patří, s výjimkou vojenských lesů, chráněných území, školek atp. S právem vstupu do lesa je zákonem přiznáno i právo sbírat v lese suchou na zemi ležící klest a lesní plody pro osobní potřebu.

14. Kam přijdou finanční náhrady

Budou vypláceny po dobu 30 let, postupně budou nahrazovat dosavadní státní příspěvek. Církvím se tak usnadní přechod k finanční nezávislosti.

Náhrady se zčásti budou investovat do obnovy vrácených lesů, polí a kulturních památek. Proto církve nemá a nikdy mít nebude na kontech miliardy.

15. Mohou církevní představitelé tento majetek rozkrást?

Kontrolní mechanismy mají jak větší celky – jednotlivé diecéze, tak přímí vlastníci, tj. farnosti apod. Farníci se budou na správě majetku farností podílet v rámci diecézních ekonomických rad a

analytické skupiny České biskupské konference.

Důsledná veřejná kontrola zajistí transparentnost hospodaření. Církev neplánuje majetek rozprodávat. Upřednostňuje jeho dlouhodobou správu.

16. Co bude tedy s oněmi 134 miliardami?

Církev je začne dostávat po roce 2014 a to tak, že dostane navrácen majetek v hodnotě zhruba 75 miliard a 59 miliardy dostane postupně během 30 let jako náhradu za majetek, který se vracet nebude, protože zůstane obcím a soukromníkům.

Z tohoto majetku bude třeba každý rok mít výnos cca dvě miliardy, aby byly zajištěny platy duchovních, zaměstnanců

a chod celého církevního aparátu. Počítáme, že to budou 2 % z celkového majetku církve. Musíme ale vytvářet i prostředky pro další investice do obnovy lesů, oprav nemovitostí a památek.

17. Opravdu se katolická církev stane jedním z nejbohatších vlastníků v zemi?

Nikoliv, z celkového objemu restitucí vyplacených lidem i organizacím od roku 1989 (tedy z 2,5 bilionu korun) tvoří církevní vyrovnání 134 miliard, což je 5%.

Také celková plocha lesů a polností, které církev nakonec bude vlastnit, jsou 4% z celkové výměry v naší vlasti. Církev tedy nevytvoří žádné impérium.

Autor: Aleš Pištora

CARITAS IN VERITAS

Láska k pravdě – encyklika Benedikta XVI. (Pokračování)

35. 36. Vládne-li vzájemná a obecná důvěra, pak je trh ekonomickou institucí umožňující setkávání lidí, kteří si své vzájemné vztahy upravují prostřednictvím smluv, vzájemně si směňují zboží a služby rovnocenné hodnoty proto, aby uspokojili svoje potřeby a touhy. Sociální nauka církve nikdy nepřestala zdůrazňovat důležitost spravedlivého rozdělování a sociální spravedlnosti pro tržní ekonomiku. Bez solidárního jednání založeného na vzájemné důvěře nemůže trh plnit svoji vlastní ekonomickou funkci. Dnes se tato důvěra vytratila a tato ztráta důvěry je velmi závažná. Při obecném uplatňování spravedlnosti by samotný ekonomický systém získal: bohaté země by z rozvoje chudých zemí měly prospěch jako první. Chudé nesmíme chápat jako „břímě“, ale

jako zdroj i z čistě ekonomického hlediska. Ekonomická aktivita není schopna prostým rozšířením „tržní logiky“ vyřešit všechny sociální problémy. Církev vždy zastávala názor, že ekonomickou činnost nelze považovat za něco antisociálního. Trh sám o sobě není, a tedy ani nemá být místem, kde se projevuje převaha silnějšího nad slabším. Ale je zajisté pravdou, že trh může nabrat špatný směr. Ne však proto, že je to v jeho povaze, ale že trh může tímto špatným směrem zavést určitá ideologie.

Hospodářství a finance jsou nástroje a jako takové mohou být používány i špatně, pakliže ten, kdo je spravuje, sleduje pouze sobecké cíle. Takto se mohou nástroje, které jsou samy o sobě dobré, změnit v nástroje škodlivé. K odpovědnosti je tedy třeba volat nikoliv

nástroj, ale člověka, jeho mravní svědomí, jeho osobní a společenskou odpovědnost. Sociální nauka církve je toho názoru, že opravdu lidské vztahy – vztahy přátelské, solidární a vzájemné – mohou být prožívány i v rámci ekonomické aktivity. Ekonomická sféra není eticky neutrální, není svou povahou

ani nelidská a antisociální. Nelze přehlížet nebo zlehčovat tradiční zásady sociální etiky, jako je transparentnost, poctivost a odpovědnost. Také v tržních vztazích může, ba musí najít svoje místo princip nezištnosti. Je to požadavek lásky a zároveň požadavek pravdy.

Zapsal Ing. Simek

Papež František mladým: „Jděte beze strachu sloužit!“

7. 8. 2013

V homilii během závěrečné mše Světových dní mládeže v Riu povzbuzoval papež František všechny mladé, aby opravdu svým životem naplňovali Ježíšův výrok a motto letošního setkání: „Jděte a získejte za učedníky všechny národy“. Jak konkrétně uskutečňovat toto poslání? Svatý otec nám ve své homilii představuje tři základní body, které nám mohou pomoci: 1) jděte; 2) nemějte strach; 3) služte.

Jděte...

Zkušenosti ze Setkání – a my můžeme dodat, že i zkušenosti z našeho každodenního života víry – nesmí zůstat nepředány, nesdíleny. „*Ježíš neřekl, chcete-li nebo budete-li mít čas, nýbrž: „Jděte a získejte za učedníky všechny národy“.*“ Kam však máme jít, ke komu se obracet? „*Neexistují hranice, ani omezení. Posílá nás ke všem.*“ A proč zrovna já? „*Víte, kdo je nejlepší pro evangelizaci mladých? Někdo mladý. Touto cestou je třeba se vydat.*“

... beze strachu ...

Naštěstí nás Ježíš nejenom „*posílá, ale i provází, a během tohoto misijního poslání lásky je neustále při nás*“. Možná o sobě pochybuješ a nejsi si jistý/á, zda zrovna ty jsi schopný/á evangelizace. Papež nám připomíná, že podobně se cítil i prorok Jeremiáš, když na své povolání odpověděl: „*Ach, Panovníku Hospodine, nevím, jak bych mluvil. Jsem přece chlapec*“ (Jer 1,6). A co mu na to řekl Hospodin? „*Neboj se jich, já budu s tebou a vysvobodím tě*“ (Jer 1, 8). Takto Bůh povzbuzuje i tebe, ani tebe neopouští. Dalším povzbuzením je to, že nám „*Ježíš neřekl: „Jdi“, ale „Jděte“.* Jsme poslání společně.“

... sloužit!

Proč jsme povoláni právě ke službě? Vždyť je to tak náročné! Papež František nám dává jasnou odpověď: jsme povoláni ke „*ztotožnění vašeho života s tím Ježíšovým, osvojení si Jeho citění, Jeho myšlení, Jeho jednání. Ježíšův život je životem pro druhé. Je životem služby*“. Pokud se tedy chceš podobat Ježíši (a o to bychom my všichni měli usilovat), pak je služba základním předpokladem našeho následování. „*Evangelizovat znamená dosvědčovat v první osobě Boží*

lásku, překonávat svoje sobectví, sloužit, sklánět se k bratrům a mýt jim nohy, jako to činil Ježíš.“

Tyto tři aktivity – jděte beze strachu sloužit – nejsou určeny jen těm mladým, kteří byli v Riu, ale nám všem! „*Násle-*

dováním těchto třech bodů, zakusíte, že ten, kdo evangelizuje, je sám evangelizován, a kdo předává radost z víry, dostává radost.“ Papež František nás závěrem své homilie ujišťuje, že „*Ježíš Kristus s vámi počítá! Církev s vámi počítá. Papež s vámi počítá!*“

Jak naplnit kostel

Do opuštěného kostela sv. Josefa v Cáchách opět chodí lidé. Nehledají tam však živého Boha, ale své mrtvé zesnulé. Někdo totiž přišel na nápad využít kostel a pohřbívat tam. Tak bydlí ve městě živí s mrtvými. Kdysi kostel osiřel, i když tam bývaly v minulosti slavné bohoslužby. (To my kněží umíme). Promluvy však až tak slavné nebyly. Ono je lehčí být „služebníkem kultu“ než „služebníkem slova“. Toto druhé by mělo být logicky první; chtělo by to studium, ustavičné vzdě-

lávání a vnitřní zakotvení v evangeliu. – „Nevíme, co je to Boží království. Nevíme, co je to žít na věčnosti“, kázal někdo v rozhlase. Vážení, něco přece víme! A sice to, že nás čeká oslavený Kristus! Takto kázal blahé paměti kněz Míla Máša. „Asi umřu touhou po Kristu!“ (Stalo se). Kupodivu, na jeho promluvy spěchaly zástupy ...

J. Rybář: Kam jdeme?

Jsme svobodní a proto také odpovědní za to, koho necháme, aby nás ovlivňoval

„Divím se, že se od toho, který vás povolal v Kristově milosti, tak rychle uchylujete k jinému evangeliu. Ale to naprosto není nějaké jiné evangelium! To vás jen jistí lidé matou a rádi by překroutili evangelium Kristovo.“ (Gal 1,6-7)

Čím neuvěřitelnější nějaké informace jsou, tím ochotněji tomu lidé uvěří.

Nedělejme si iluze, že v dobách našich pradědečků byli v naší zemi všichni opravdovými věřícími křesťany. Přece jen ale bylo jasnější než dnes, co je a co není křesťanská víra. Dnes není nesnadné šířit ty nej-

roztodivnější zdánlivě náboženské nebo zdánlivě křesťanské nauky. Umožňují to moderní komunikační prostředky a značná neorientovanost v oblasti náboženství u mnoha lidí, včetně křesťanů. Někdy to dokonce vypadá tak, že čím neuvěřitelnější nějaké informace jsou a čím hrozivější poselství zprostředkovávají, tím ochotněji tomu lidé uvěří (jako například "mayský konec světa v prosinci 2012", anebo tak zvané "Velké varování").

Evangelium, není ani hrozivé poselství, ani odpověď na všetečné dotazy, ale...

Evangelium, jak je v křesťanství po dvě tisíciletí hlásáno a vykládáno, není ani hrozivé poselství, ani odpověď na všetečné dotazy. Je to síla k statečnému a lidskému životu. Je to podnět a síla k lásce k Bohu i bližním. Tak jak to například neokázalým a jasným způsobem ukazuje papež František.

Jsme svobodní a proto také odpovědní za to, koho necháme, aby ovlivňoval náš život.

Dnes naštěstí nikdo v naší zemi nešíří evangelium násilím, ani od něho násilím neodrazuje. Také není společensky nezbytné tvářit se, že je člověk křesťanem. Jsme svo-

bodní a proto také odpovědní. Odpovědní za to, koho necháme, aby ovlivňoval náš život, koho budeme brát opravdu vážně, Je to nakonec podobná situace, jako před téměř dvěma tisíci léty, když psal apoštol Pavel dopis křesťanům do Galat a nabádal je, aby se nenechali mást něčím, co jen jako evangelium vypadá: „Divím se, že se od toho, který vás povolal v Kristově milosti, tak rychle uchylujete k jinému evangeliu. Ale to naprosto není nějaké jiné evangelium! To vás jen jistí lidé matou a rádi by překroutili evangelium Kristovo.“

-Aleš Opatrný-
www.vira.cz

Slavné sliby ve Znojmě

Na samém konci novény k Duchu svatému se v klášteře mnišek neozval hukot a silný vítr, ale vypukla radostná oslava Beránkovy svatby s jeho vyvolanou snoubenkou sestrou M. Růženou.

Sešli se ve velkém počtu z Čech, Moravy i Slovenska, včetně bratří a sester dominikánské provincie. Sestra měla totiž pronést své definitivní „ANO“ – USQUE AD MORTEM – AŽ DO SMRTI, AŽ K SMRTI – k svému bezvýhradnému zasvěcení Bohu.

Obzvlášť jásavě zazněly varhany, když otec biskup Vojtěch Cikrle kráčel za průvodem koncelebrantů k oltáři, aby do oběti Božího Beránka vložil naši spolusestru a tak ji navždy učinil jeho spolupracovnicí na díle záchrany celého lidského rodu.

Po mši svaté byli všichni přítomní pozváni na „agapé“ v křížové chodbě kláštera. Zde se také mohli obdivovat vystaveným zdobeným svícím, které nabízí k prodeji místní komunita mnišek.

Mnišky dominikánky ze Znojma

Modlitba růžence

V KT 32/13 byl dotaz k modlitbě růžence přede mší svatou. I u nás se modlíme v našich kostelích přede mší sv. růženec, a i u nás jsou ke způsobu modlitby různé připomínky. Dovolil bych si upozornit, právě před měsícem „Růžencové Panny Marie“, na jednu z nich, a tím také upozornit na původní článek „I v modlitbě se dá vytahovat“. (IJK)

Chci doporučit jeden druh modlitby, a to modlitbu v tichu. Je-li modlitba

dialog, měl by být dán dostatečný prostor i pro naslouchání druhé strany - a naslouchání Bohu se může dít pouze tehdy, když se hlasy ztiší. Proto je důležité, aby modlitba růžence přede mší končila minimálně pět minut před jejím začátkem, aby ti, kdo se ho modlí, mohli ještě v klidu li tichu naslouchat vnitřnímu hlasu, jímž Bůh na modlitbu odpovídá.

P. MILOŠ SZABO, farář v Praze Na Žižkově

(Převzato z KT 32/13)

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 7 h u **Mnišek dominikánek je mše svatá** s možností účasti věřících. Vstup klášterem Dolní Česká 1 do 6.55 h. V kostele u sv. Kříže ranní mše sv. v 6.45 h nebudou.

- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.

- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.

- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

- Každé pondělí před večerní mší sv. u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.

- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.

- Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.

- Každé druhé úterý v měsíci od 16. h do 17. h v kostele sv. Kříže **adorace za**

ochranu nenarozeného života, (v zimních měsících ve farní kapli)

- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.

- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.

- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.

- Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti mše sv. (ve středu v 18 h mše sv. zrušena).

- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.

- Každou sobotu v 9 h v **pensionu na Vančurově ul.** ve společenské místnosti mše sv.

- Každou sobotu v 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130,

vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

- 1. 9. ve 14 h v Popicích **slavnost výročí posvěcení kostela.**

- 5. 9. v 9 h u sv. **Kříže mše sv.** při kněžské rekolekci.

- 5. 9. ve 20 h u sv. Mikuláše hodinová **adorace** před 1. pátkem.

- 6. 9. **První pátek** – adorace a sv. zpověď u sv. Jana Kř. od 15 h; ve školním roce každý pátek mše sv. v 17 h.

- 7. 9. v 9,30 h ve **Chvalovicích** ve sklepní trati požehnání obnovené kapličky se mší sv.

- 7. 9. První sobota – **měsíční pout'** v Hl. Mašůvkách; v 17,30 h průvod s dary úrody z plenkovické křížovatky; v 18 h růženec a mše sv. Dr. Karel Simandl; autobus v 17 h.

- 8. 9. u sv. Kříže **poutní slavnost Narození Panny Marie.**

- 13. 9. **Znojemské vinobraní** - u sv. Mikuláše v 17 h mše sv., ve 23,30 h večerní modlitba.

- 14. 9. **Znojemské vinobraní** – u sv. Mikuláše ve 12 h **mše sv. na poděkování za úrodu** a uctění sošky P. Marie Chlebové; v 17 h sváteční koncert, ve 23,30 h večerní modlitba.

- 15. 9. **sbírka** na církevní školství.

- 15. 9. v 15 h v Popické kapli **měsíční modlitba** za víru v příhraničí, pěší ve 14 h z Kraví hory.

- 22. 9. v 15 h na Kraví hoře u vysílače další ročník **drakiády.**

- 28. 9. **sv. Václava** – v Louce poutní mše sv. v 10 h; u sv. Mikuláše v 9 h; u sv. Kříže mše sv. v 7 (u sester), v 10 a 18 h.

- 29. 9. v kostele **sv. Michala** v 11 hodin poutní mše svatá ze **slavnosti sv. archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela.** Mše v kostele u sv. Kříže budou jako v neděli.

- 29. 9. ve **Vysočanech** v 11 h mše sv. o posvěcení

- 3. 10. ve 20 h u sv. **Mikuláše adorace** před 1. pátkem.

- 4. 10. **První pátek** – adorace a sv. zpověď u sv. Jana Kř. od 15 h; ve školním roce každý pátek mše sv. v 17 h.

- 5. 10. v 18 h v Hlubokých Mašůvkách **měsíční pout'**; autobus ze Znojma odjíždí v 17 h.

Vyučování náboženství:

farnost sv. Mikuláše:

V základních školách se děti přihlásí u třídních učitelů, vyučování ve školách začne v týdnu od 30. 9.

Na faře u sv. Mikuláše bude první setkání dětí na vyučování náboženství v pátek 20. 9. v 15 h.

farnost sv. Kříže:

Během měsíce září začne opět **výuka náboženství** na faře pravděpodobně podle rozvrhu uvedeného na vývěsce. Přihlášky před nebo po mších v sakristii nebo ve farní kanceláři o úředních hodinách.

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontakt. adr. redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce.
Vychází 10× ročně (mimo prázdniny). Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.
Tisk Tiskárna Wega, Znojmo
